

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: בנימין	שם משפחה: הירש
-----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית Hirsch		שם משפחה איתו נולדתי: הירש
שנת לידה:	מין: זכר	בלועזית Benjamin
ארץ לידה: רומניה		בלועזית Galati
שם פרטי ושם נעורים של האם: ג'ני		שם פרטי ושם משפחה של האב: היינריך
ארץ המגורים:		בלועזית
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא) גורדוניה		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
בלועזית		במידה והיית בגטו, ציין את שמו
בלועזית Filsheri		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו פלישט
תאריך השחרור: 22.8.1944	המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: פלישט	
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור		במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה	שנת עליה: 1972	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נולדתי ב-2 ביולי 1928, ילד יחיד במשפחה. אבי היה חייט ואמי הייתה מומחית להכנת כובעים. להוריי היה בית מלאכה שנקרא jenny fashion והם עבדו בו יחד. עד גיל 10 הייתי חבר בתנועת נוער סוציאליסטית שעבדה בשיתוף עם השומר הצעיר, נקראה גורדוניה. מהתנועה זכורים לי בעיקר משחקי החברה, וגם פעילויות בנושא ארץ ישראל. הייתי הולך עם סבי, שהיה איש דתי, לבית הכנסת.

למדתי בבית ספר מעורב שבו למדו יהודים וגם נוצרים. בשנת 1939 הייתי בגיל שבו נכנסים לבית ספר תיכון ובאותה תקופה נדרשנו לעבוד את הטלאי הצהוב והתגוררנו בביתנו עם עוד משפחה רומנית. בתקופה זו הפשיסטים הרומנים היו בשלטון וכבר לא הרשו ליהודים ללמוד, ובכלל אותה תקופה הייתה קשה. הרומנים לא אפשרו ליהודים לרכוש מזון ומוצרים אחרים אלא בשעות מסוימות וגם אז בצמצום רב. בשנת 1941 כאשר הייתי אמור לחגוג את גיל בר המצווה, לא הייתי יכול לחגוג אלא רק בחודש נובמבר כאשר החזית התרחקה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

למעשה המלחמה הגיעה לרומניה בשנת 1941 ואת אבי קחו למחנה עצורים שהיה למעשה מחנה של שבויים רוסים. בשנת 1943 הוציאו אותנו ואת הרומנים מהדירה והעבירו אותנו למגורים בלתי ראויים בעיר גלנש. הייתי אז כבר בן 15. בחודש אפריל נלקחתי לעבודות פרך במחנה פלישט. בחודש הראשון היינו קמים בכל בוקר בשעה שש ונוסעים עד לשדה התעופה שהיה שייך לצבא הגרמני. עבדנו שם בסלילת כבישים ובניית מקלטים למטוסים הגרמנים. עבדנו עם שבויים רוסים, ומנהלי העבודה היו גרמנים מבוגרים יחסית אולם האחראי הישיר על השבויים היה אוקראיני לבן ואנטישמי שהתייחס אלינו רע. יום לפני הגעת הצבא האדום הוגש הבלבול מצד הגרמנים ועוד באותו יום הם הספיקו לברוח. אנחנו ברחנו משדה התעופה לעיר גליץ ואחרי מספר חודשים גם הצלחנו לקבל את דירתנו בחזרה. שמחנו מאוד לראות את חיילי הצבא האדום. מאוחר יותר נודע לנו שכל משפחתו של דודי שגרו בעיירה רגין בהונגריה נשלחו לאושוויץ ולא חזרו משם.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

בתום המלחמה סיימתי את לימודי התיכון ולאחר מכן המשכתי ללמוד הנדסת נפט וגז בבוקרשט וקיבלתי תואר מהנדס. עליתי לארץ בשנת 1972, לאחר נפילת המשטר הקומוניסטי.

ראיון: רפאל סילניקוב

תל אביב, דצמבר 2012